

hecho candidato a la alcaldía de Ontinyent. Después, intentó montar una fundación que le iba a financiar usted desde presidencia a costa del dinero de todos los valencianos. Más tarde le puso una mesa al lado de su despacho en el Palau como asesor personal y, finalmente, ha fichado por Baleària como director de expansión.

Señor Puig, los trabajadores de los puertos de La Generalitat están en contra de su reforma de la ley de puertos. UGT y Comisiones Obreras están en contra de su reforma de la ley de puertos. La mayoría de esta cámara está en contra de su reforma de la ley de puertos. Y yo le pregunto y me gustaría que me contestara usted, si es valiente, ¿va a dar marcha atrás su partido votando a favor de la supresión de este organismo que ustedes pretenden crear en su reforma de la ley de puertos?

Algún día sabremos también la suma de lo que nos ha costado el señor Orego.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Ortiz.

Serà la consellera d'habitatge la que contestarà a la senyora Ortiz. *(La senyora consellera parla amb el micròfon desconnectat)*

Perdone, perdone. Ara.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Vosté fa referència a una modificació de la llei de ports que planteja la possibilitat que, a instància dels ajuntaments..., i vostés han de ser coneixedors que en l'Ajuntament de Dénia hi ha una clara voluntat que en eixe port se cree un organisme autònom i hi haja una participació de les empreses privades que estan en eixe port, junt amb l'administració pública, per a gestionar-lo.

Esta fórmula existix en altres ports d'altres ciutats, d'altres països i que vostés han recolzat en altres moments puntualment d'altres municipis. Per tant, jo entenc que el plantejament que estem fent jo crec que és absolutament raonable, obrir esta possibilitat en la llei d'acompanyament i que, evidentment, se sotmetrà a votació d'este parlament –la mateixa– sense cap problema.

Jo crec que vostés acaben de manipular i acaben de tergiversar i acaben de confondre...

La senyora vicepresidenta primera:

Per favor.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

...les coses en el seu interès triler de mesclar-ho tot, i confon i a vore si alguna cosa cau.

Per tant, tranquils, senyories, este parlament en el seu moment recolzarà el que haja de recolzar i la proposta d'este govern és absolutament legítima, sincera, transparent i ho fem amb tota la convicció per a obrir espais i crear sinergies de col·laboració publicoprivada.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora consellera.

Continuant amb la sessió de control té la paraula ara el síndic del Grup Parlamentari Compromís, il·lustre senyor Fran Ferri.

Quan vullga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor president, fa un any els carrers del centre de València es van omplir de persones que reclamàvem un finançament just.

Va ser una manifestació molt important, no només pel nombre de persones, sinó pel que significava, pel que representava: unitat.

En eixa gran mobilització es va llegir un manifest amb les tres reivindicacions fonamentals que aprovàrem per unanimitat en estes Corts en octubre de 2015: revisió immediata del sistema de finançament, caducat des de 2014; que ens paguen el que ens deuen des de 2002 i que ja supera els 20.000 milions d'euros i, finalment, unes inversions que no només arribe a l'11%, que és el nostre pes poblacional, sinó que compense el dèficit inversor dels últims anys.

Senyor president, un any després d'eixa mobilització, des de Compromís li preguntem de forma clara: ¿quina és la valoració que fa el Consell a la falta de solucions dels diferents governs al problema valencià?

Parlem clarament de la falta de solucions, perquè ni el govern del senyor Rajoy, ni ara el govern del senyor Sánchez han aportat solucions concretes a les grans demandes que hem posat els valencians sobre la taula.

Quant al sistema de finançament ja sabem el que va fer el senyor Rajoy. No va fer res. El govern central actual ha començat la negociació política, però continua sense posar damunt de la taula quin és el seu model de reforma. I li ho exigim al senyor Rajoy i li ho exigim també al senyor Sánchez.

Sobre el deute del govern amb els valencians tampoc sabem res. Bé, sí, coneixem algunes declaracions que hem llegit en premsa, preocupants, com les del ministre Ábalos que va dir en una entrevista que no es plantejaven cap condonació del deute valencià, que, en tot cas, una mutualització del deute, que no sabem exactament què és el que vol dir.

Pot ser és que no han entés el que nosaltres demanem. No volem que ens condonen el deute. Volem que ens tornen tots els diners que no ens han pagat des de 2002, que paguen el que mos deuen. I els donem la possibilitat que ho fagen canviant eixe deute pel deute del FLA. Però, escolten, que si volen fer-ho en *cash* que nosaltres no anem a ficar problema.

I el tercer punt, que és el de les inversions justes, d'eixe sí que tenim alguna dada, que és un 10% d'inversions en els pròxims pressupostos. No arribaria al 13% o al 14%, que és el que demanem en estes Corts, però, vaja, és una dada positiva si ho comparem amb els pressupostos dels últims anys dels governs centrals.

Però això va ser a principis d'octubre. Estem a 22 de novembre i, malauradament, dels pressupostos generals de l'estat encara no sabem res, perquè no han entrat en el Congrés dels Diputats.

En els últims dies hem arribat a escoltar que el govern estava pensant en no presentar pressupostos i governar a través de decrets llei. I això ja ens recorda molt al govern de Rajoy, no presentar els pressupostos quan toca i governar, abusar dels decrets llei. Que, escolte, que els decrets llei poden aportar coses positives. Segons la Constitució, els decrets llei s'utilitzen en moments d'extraordinària i urgent necessitat.

Senyor president, si n'hi ha un tema d'extraordinària i urgent necessitat és la discriminació que patim els valencians i les valencianes. Per això li pregunte: ¿ja està preparat el decret llei per a crear un fons provisional que ens pose en la mitjana d'ingressos i ens permeta igualar-nos en educació, en sanitat i en dependència? ¿Tindrà el senyor Sánchez preparat el decret llei per a regular el pagament dels més de 20.000 milions d'euros que ens deuen?

Senyor president, creiem que és una molt mala notícia que encara no s'hagen presentat els pressupostos, perquè els valencians no podem esperar més, no podem continuar sense solucions, no podem continuar sense respostes.

Aprovar els pressupostos serà una responsabilitat del conjunt del Congrés dels Diputats. I ahí oferim tota la nostra voluntat de diàleg, de negociació del govern i amb els 15 diputats del botànic a Madrid.

Però per a poder aprovar el que cal, primer és que es presenten i això sí que és responsabilitat única i exclusiva del govern de Pedro Sánchez. Per això li propose vosté, però sobretot a la resta de grups d'esta cambra, grups parlamentaris, que, igual que ens hem oposat en altres ocasions a uns pressupostos que ens han castigat en els últims anys, també rebutgem que *de facto* eixos pressupostos es mantinguen per al proper any.

Li propose a vosté i a tots els grups parlamentaris que treballlem de cara a la pròxima sessió plenària en una resolució que exigisca dos punts fonamentals. La primera, que exigim que es complisca la Constitució i es presente el projecte de

pressupostos. És el primer pas per a poder aprovar-los. I la segona, que estos pressupostos contempen tots els punts de l'agenda valenciana que hem aprovat per unanimitat en estes Corts.

El que li proposem, en definitiva, senyor president, és que no fem cap pas enrere i defensem una causa justa, que és que els valencians i les valencianes tenen dret a viure millor.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell, per a contestar el senyor Ferri.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

El 18 de novembre de l'any passat, els valencians i valencianes van eixir al carrer per tal de reivindicar un finançament just i unes inversions justes.

El primer que a mi m'agradaria posar de manifest un any després és el que significà la manifestació, la unitat dels valencians, per tal de resoldre una qüestió que, com vosté ha dit i que tots compartim, és una qüestió fonamental per al nostre país. És basic, és fonamental, entre altres coses, per a resoldre un problema que se visibilitze adequadament i que tinguem clarament en compte quina és la realitat.

Eixa manifestació i el que va comportar de preparació d'eixa manifestació el que va ser molt important és que, d'alguna manera, se capitalizara per part de la societat civil el que és una reivindicació global. I això ha estat molt important perquè moltes persones pensaven que al final el debat sobre el finançament era un debat entre polítics. I jo crec que en este temps sí que s'ha aconseguit que els ciutadans de la nostra comunitat veguen que el finançament és una qüestió que li afecta directament a la seua vida, que li afecta en la sanitat, en l'educació, en la generació de treball, en l'economia. Per descomptat, eixe va ser –crec– un èxit col·lectiu.

I eixa presa de consciència col·lectiva fa que avui estiguem en millors condicions com a poble per tal de reivindicar el nostre futur. El nostre futur ha de passar necessàriament per allò que vosté planteja, evidentment.

Nosaltres mai renunciarem a allò que ens pertoca. Este govern és un govern que naix precisament d'eixa capacitat d'unir per a exigir allò que ens correspon. Nosaltres no volem..., ho hem dit tots moltes vegades, no volem ser més que ningú, però ja està bé de ser tan poc.

I en eixe sentit, jo li ho dic amb tota claredat. El mateix que li hem demanat al govern de Rajoy és el mateix que li demanem al govern de Sánchez, sense cap tipus de diferència. Tot

això..., el que passa que sí que n'hi ha hagut una diferència, i la diferència és que no ens tracta igual el govern de Rajoy que el govern de Sánchez. En absolut ens tracten igual.

El govern... el govern del president Sánchez s'ha compromés públicament a impulsar la reforma. De fet, nosaltres tenim dos representants ja en eixa taula de negociació. Estan prenent algunes mesures pal·liatives mentres arriba el nou sistema, però, insistisc, nosaltres mai anem a defallir en la nostra vocació d'exigència.

Sempre hem mantingut una actitud de lleialtat reivindicativa. També amb el senyor Rajoy. Nosaltres, que som gent de diàleg, volíem arribar a acords amb el senyor Rajoy. N'hi han alguns que l'únic que volen és el soroll, perquè se beneficien del soroll, de la crispació... Viuen d'això i, per tant, ells no volien arribar a cap acord. Nosaltres sí que volíem arribar a un acord sincerament amb el senyor Rajoy.

Per tant, és evident que ara s'han modificat una sèrie de qüestions que ens beneficien. Per exemple, l'escenari pressupostari. Per primera vegada el repartiment del dèficit recau en les comunitats autònomes. Abans era en l'estat. Ara, evidentment, aquells que se dediquen a boicotejar no volen que s'aplique eixe escenari pressupostari.

Per una altra banda, s'ha modificat la recaptació de l'IVA i s'ha recuperat una mensualitat que el senyor Montoro..., s'havia quedat per ahí i ja està.

S'ha obert el debat sobre el deute. Efectivament, nosaltres..., la mutualització al final seria una mena de condonació. Nosaltres..., ja ens va bé. El que passa és que és evident que cal arribar a eixa mutualització, que encara no s'ha arribat.

S'ha refinançat 1.000 milions d'euros a llarg termini, insuficient, però és una mesura nova.

També pel que fa a l'assumpció del deute de la Marina hi ha un compromís clar del govern.

Per tant, clar que són xicotetes accions. Clar que és insuficient. Però hi ha un canvi de tarannà que hem d'aprofitar.

I és veritat que necessitem els pressupostos. Jo, des del primer moment, he defensat que... he defensat que és fonamental que hi hagen uns nous pressupostos i que se presenten els pressupostos, com ha fet el govern del botànic sempre.

Nosaltres, quan hi havia aquell soroll que hi havia que açò anava a ser la *inestabilidad profunda* i tot això, resulta que hem presentat..., hem sigut la comunitat autònoma que ha presentat sempre els seus pressupostos en temps i forma. I fins i tot, no sols els hem presentat, sinó que s'han aprovat, la qual cosa ja és important, tenint en compte la pròpia composició de la cambra.

Per tant, jo crec que és exigible que el govern presente els pressupostos, però el que és més important és que eixos pressupostos s'aproven, i el que no podem és intentar defugir cada un la seua responsabilitat. Vosté ho ha dit i jo ho compartisc, que el problema fonamental és que s'ha d'intentar aconseguir els recolzaments suficients. I per això estaria molt bé que tots els grups tingueren la visió d'estat per tal de

contribuir que els pressupostos s'aproven. Són uns pressupostos bons per als valencians. Jo sé que a molta gent de la dreta no li interessa en absolut que pugue el salari mínim, sé que no li interessa que acaben els copagaments, perquè els van posar, sé que no els interessa que l'educació zero-tres anys funcione. Jo sé que això és la dreta. Però m'agradaria que altres grups que no són de dreta, que no tenen eixa convicció, alguns grups que teòricament no són tan radicals, s'atengueren a recolzar eixos pressupostos.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor president.

Serà ara el síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem el que farà la pregunta al president del Consell.

Entenc que la va a fer des de l'escó. Un momentet.

El senyor Estañ García:

Sí. Gràcies, presidenta.

Senyor president.

El botànic arrancó con un lastre de veinte años de corrupción y un modelo social y económico de baja calidad y alta precariedad. La legislatura va terminando, algunos incluso parecen jugar a terminarla antes de cumplir lo acordado, por eso le preguntamos: por qué no se han tomado medidas más decididas para transformar el modelo heredado de urbanismo y sol y playa, frenando una nueva burbuja inmobiliaria y mejorando un modelo turístico, aprobando medidas ya votadas en estas Corts, como la tasa turística.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor Estañ.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyor Estañ.

Qualsevol idea que pugue aportar vosté a la millora del sistema productiu valencià serà, com sempre, ben atesa, perquè evidentment esta és una qüestió fonamental, la transició a la nova economia és un fet absolutament decisiu i fonamental per a nosaltres. S'ha fet un treball intens.